

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Відділ контролю

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-91-80, факс: 255-92-62

№ 12/14-6/2-19 (132377)

"26" листопада 2019 р.

ПИЛИПЕНКУ О. О.

foi+request-51780-66683655@dostup.pravda.com.ua

Шановний Олександр Олександровичу!

Інформаційний запит, зареєстрований в Апараті Верховної Ради України 19 липня 2019 року за № 131 010, щодо надання депутатського запиту № 11/10-302 від 7 жовтня 2011 року народного депутата України VI скликання Баранова Валерія Олексійовича та відповідь на нього № 05/2/1-11205-11 від 26 жовтня 2011 року опрацьовано у Відділі контролю Апарату Верховної Ради України та в межах компетенції повідомляється про таке.

На пленарному засіданні Верховної Ради України 7 жовтня 2011 року був оголошений депутатський запит народного депутата України Баранова В.О. від 06 жовтня 2011 року № 1242 Генеральному прокурору України Пшонці В.П. щодо недопущення незаконного вилучення об'єктів нерухомого майна ПАТ Приазовкурорт (м. Бердянськ) на користь Фонду державного майна України. Депутатський запит був направлений супровідним листом Голови Верховної Ради України від 07 жовтня 2011 року за № 11/10-302.

27 жовтня 2011 року, на вищезазначений запит Верховною Радою України отримана відповідь № 05/2/1-11205-11 від 26 жовтня 2011 року, зареєстрована в автоматизованій системі документообігу Верховної Ради України за № 196146.

Копії запитуваних документів, приведені відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних», додаються.

Принадно повідомляємо, що згідно із пунктом 4 частини 4 статті 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації», Ви маєте право на оскарження у суді в порядку передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України відмову в задоволенні запиту на інформацію.

Відповідь направляємо на зазначену Вами електронну адресу:

foi+request-51780-66683655@dostup.pravda.com.ua

Додаток: на 10 арк. у 1 прим.

В.о. заступника Керівника Відділу,
головний консультант

Ю. КОБЗАР

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-302
07.10.2011

Генеральному прокурору України
ПШОНЦІ В.П.

Шановний Вікторе Павловичу!

Надсилаємо адресований Вам **депутатський запит** народного депутата України Баранова В.О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 7 жовтня 2011 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: на 6 арк. у 1 прим.

З повагою

В. ЛИТВИН

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Баранов Валерій Олексійович
Народний депутат України
Голова Комітету з питань бюджету
01008 м. Київ, вул. Банкова 6/8 тел.255-40-29

Вих. № 1242

6 жовтня 2011 р.

Генеральному прокурору України
Пшонці В.П.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

щодо недопущення незаконного вилучення об'єктів нерухомого майна ПАТ «Приазовкурорт» (м. Бердянськ) на користь Фонду Державного майна України

Шановний Вікторе Павловичу!

До мене як народного депутата України звернувся Генеральний директор Приватного акціонерного товариства «Приазовкурорт» з проханням втрутитись у ситуацію навколо підприємства та його філій, яка склалася внаслідок намірів Фонду держмайна України у судовому порядку повернути у державну власність спірне майно ПАТ «Приазовкурорт» шляхом визнання недійсним раніше виданого рішення про визнання права власності.

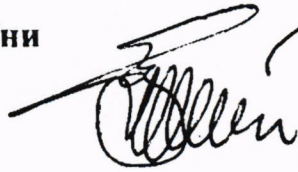
Заявник наводить аргументи щодо неправомірних дій Позивача, який намагається набути через суд право власності на спірне майно ПАТ «Приазовкурорт». Зокрема, це стосується твердження Позивача, про те, що Федерація незалежних профспілок України нібито неправомірно передала майно ЗАТ «Укрпрофоздоровниця», а ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» у свою чергу передало це майно ЗАТ «Приазовкурорт». Але право власності на нерухоме майно ЗАТ «Приазовкурорт» було набуто їм в процесі його створення шляхом наповнення його статутного фонду одним із акціонерів -ЗАТ «Укрпрофоздоровниця». Тобто спірне майно ЗАТ «Приазовкурорт» придбане на підставі правочину, а не на підставі оскаржувального рішення. До того ж, чинність установчих документів ПАТ «Приазокурорт» підтверджена уповноваженими державними органами. Право власності засновників ЗАТ «Приазовкурорт» на час його утворення не було оскарженим. Акціонери володіли, користувалися та розпоряджались майном майнового комплексу, до складу якого входило майно Приазовського дочірнього підприємства. Таким чином всі підстави для проведення державної реєстрації права власності на нерухоме майно ЗАТ «Приазовкурорт» були законними.

З огляду на вищевикладені обставини, та на підставі Закону України «Про статус народного депутата України» прошу Вас шановний Вікторе Павловичу, вжити заходів відповідно до чинного законодавства щодо недопущення незаконного вилучення нерухомого майна ЗАТ «Приазовкурорт» на користь фонду Державного майна України.

Про результати розгляду депутатського запиту прошу поінформувати мене та заявника в установленому порядку.

Додаток: на 4 арк.

**З повагою,
Народний депутат України**

В.О. Баранов (посвід. № 436)

**ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
“ПРИАЗОВКУРОРТ”**

71120, м. Бердянськ, Запорізької обл., вул. Котляревського-Волкова, 12/24, тел. (06153) 4-04-75, факс (06153) 4-04-93

06.10.2011 № 02/1428

На № _____ від _____

Шановний Валерій Олексійович!

Просимо Вас особисто підтримати ПрАТ «ПРИАЗОВКУРОРТ» та філії ПрАТ «ПРИАЗОВКУРОРТ» - «Клінічний санаторій «Бердянськ», «Клінічний санаторій «Великий Луг», «Клінічний санаторій «Лазурний», «Санаторій «Кирилівка», «Комбінат курортних послуг «Відпочинок», «Комбінат комунальних господарств «Курорт» щодо захисту та збереження майна, робочих місць працюючих, лікувальної бази санаторіїв на якій здійснюється оздоровлення громадян України, соціально незахищеного населення із застосуванням природних лікувальних факторів та вжити дієвих заходів по відстоюванню нерухомості від незаконних дій Генеральної прокуратури та Фонду державного майна України щодо вилучення об'єктів нерухомого майна на користь Фонду державного майна України.

З повагою та надією на підтримку,

Генеральний директор

1. Основним доказом приналежності спірного майна державі Позивач вважає Постанову Ради Міністрів УРСР від 23.04.60 № 606 (надалі – *Постанова № 606*), зміст якої, на думку Позивача, свідчить про передачу спірного майна від Міністерства охорони здоров'я УРСР профспілкам УРСР.

В спірному рішенні зазначаються спірні об'єкти за переліком.

Однак, до Постанови № 606 було прийнято лише Додаток № 1 «Перелік санаторіїв, будинків відпочинку і пансіонатів, що передаються Українській республіканській Раді профспілок Міністерством охорони здоров'я УРСР» без будь-якого переліку об'єктів та ідентифікації майна.

В приведеному в Додатку № 1 переліку санаторіїв та будинків відпочинку міститься об'єкт під назвою Санаторій «Кирилівка» без зазначення точної адреси та без переліку кількості об'єктів нерухомого майна, з яких складається його цілісний майновий комплекс.

Докази про те, що об'єкти, зазначені в спірному рішенні та в Додатку № 1 до постанови 606 – це одні і ті ж самі будівлі - відсутні.

Нічим не підтверджено виконання Міністерством охорони здоров'я України Постанови № 606.

Тобто, доказів про те чи здійснило Міністерство охорони здоров'я України дії з передачі профспілкам спірного майна, вказаного в Додатку № 1, у Позивача немає.

Як і немає доказів того, що спірне майно, вказане в Додатку № 1, було належним чином, тобто за актом приймання-передачі, прийняте профспілками у Міністерства охорони здоров'я України.

2. На думку Позивача використаний у Постанові № 606 термін «відання» не означає фактичне закріплення права власності за профспілками.

Позивачем вільно трактуються норми ст.86 Цивільного кодексу Української РСР, з чого Позивач доводить висновок, що термін «відання» не є тотожним терміну «власність». Зміст формулювання «повного господарського відання» визначений та закріплений законодавчими актами України значно пізніше 1960 року, певне обмеження повноважень суб'єкта щодо його майнових прав при передачі у відання станом на дату підписання Постанови № 606 - 23.04.1960р. не зазначалось. Позивачем не надано доказів щодо того, що «відання» та «власність» були різними поняттями станом на момент передачі спірного майна.

3. В обґрунтування заявлених вимог про скасування спірного рішення Позивач приводить постанови Ради Міністрів УРСР № 606 від 23.04.60р. та ВРУ від 29.11.1990р. №506.

Однак, пункт 7 ч. 1 ст. 92 Конституції України встановлює, що правовий режим власності визначається **виключно законами.**

В ст.8 Конституції України вказано, що Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Норми Конституції України є нормами прямої дії.

Тому не є доказами справи постанови Ради Міністрів УРСР від 23.04.1960р. № 606 та ВРУ від 29.11.1990р. № 506.

4. Позивач зазначає однією з вимог визнання права власності на спірне майно.

Відповідно до ст. 392 ЦК України власник майна може пред'явити позов про визнання його права власності, якщо це право оспорується або не визнається іншою особою, а також у разі втрати ним документа, який засвідчує його право власності. Зважаючи на зміст приведеної статті, безумовною підставою для задоволення вимоги про визнання права власності є наявність у Позивача права власності на спірне майно, яке фізично у нього знаходиться.

Тобто, визнання права власності за ст. 392 ЦК України - це не спосіб його набуття, а спосіб його підтвердження.

Водночас, ч.7 ст.92 Конституції України в імперативній формі проголошує, що правовий режим власності визначається **виключно законами України.**

Належним підтвердженням наявності права власності у Позивача і визнання цього права судом в порядку ст.392 ЦК мають бути відповідні документа, встановленого державою зразка, а у разі їх втрати - інші достовірні дані, які безумовно вказують на наявність заявлених прав.

Приведені в позові постанови ВРУ та РМ УРСР не є тими документами, які, по-перше, можуть визначати правовий режим власності, а по-друге, з яких достовірно відомо про склад, кількість та якість спірного майна.

Тобто, застосовуючи ст.392 ЦК України Позивач фактично **намагається набути через суд право власності на спірне майно,** що є **неправильним застосуванням** норм матеріального права.

5. Майно, яке є предметом оскарження, набуто ЗАТ «Приазовкурорт» в процесі створення в якості наповнення статутного капіталу від засновника – ЗАТ «Укрпрофоздоровниця», а ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» набула цього майна в процесі створення в якості наповнення свого статутного капіталу від засновника - Федерації незалежних профспілок України – і відповідно до ст. 12 ЗУ «Про господарські товариства» (в редакції на момент створення ЗАТ «Приазовкурорт») є власністю ЗАТ «Приазовкурорт».

ЗАТ «Приазовкурорт» набуло спірне нерухоме майно в процесі створення ЗАТ «Приазовкурорт» за актом прийому-передачі від ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» (в акті міститься спірне майно).

В Акті приймання-передачі майна від Федерації незалежних профспілок України у власність акціонерного товариства лікувально-оздоровчих закладів профспілок України від 24.01.92 міститься спірне майно.

Федерація незалежних профспілок України в, свою чергу, отримала це майно на підставі Договору про закріплення прав по володінню, користуванню та розпорядженню профспілковим майном від 18.11.90р. (надалі – Договір). Згідно даного Договору, за Федерацією незалежних профспілок України на праві власності закріплювалось майно, зокрема, й спірне.

Відповідно до презумпції правомірності правочину, встановленого в ст. 204 ЦК України, правочин є правомірним, якщо його недійсність прямо не встановлена законом або якщо він не визнаний судом недійсним.

А відтак, висновок про те, що Федерація незалежних профспілок України неправомірно передала ЗАТ «Укрпрофоздоровниця», а ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» в свою чергу неправомірно передало майно ЗАТ «Приазовкурорт» є хибним і таким, що зроблений з порушенням ст. 204 ЦК України та п. 2 ч. 1 ст. 83 ГПК України.

Законність створення ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» й правомірність наповнення його статутного капіталу майном Федерації незалежних профспілок України перевірялося й було підтверджено Вищим арбітражним судом України в справі № 137/7.

Згідно ст. 328 ЦК України право власності набувається на підставах, що не заборонені законом, зокрема із правочинів. Право власності вважається набутим правомірно, якщо інше прямо не впливає із закону або незаконність набуття права власності не встановлена судом.

Оскаржуване рішення має назву «Про оформлення права власності на об'єкти нерухомості за закритим акціонерним товариством «Приазовкурорт».

З приведенного вище видно, що право власності на нерухоме майно набуто ЗАТ «Приазовкурорт» в процесі створення шляхом наповнення його статутного фонду одним із акціонерів - ЗАТ «Укрпрофоздоровниця».

Таким чином, спірне майно придбане на підставі правочину, а не на підставі оскаржуваного рішення.

Оскаржуваним рішенням було лише оформлено право власності. Момент виникнення права власності відбувся задовго до прийняття оскаржуваного рішення і **вимоги про визнання неправомірним способу набуття цього права у даному позові не ставляться.**

6. Потрібно зазначити, що саме уповноваженими державними органами підтверджена чинність установчих документів ПрАТ «Приазовкурорт».

Власність Товариства не оспорювалася будь-якими особами. Товариство набуло її на підставі рішень загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства лікувально-оздоровчих закладів профспілок України «Укрпрофоздоровниця», установчих зборів Закритого акціонерного товариства «Приазовкурорт» акту прийому-передачі майна майнового комплексу Приазовського дочірнього підприємства, що належало на правах власності ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» у власність Закритому акціонерному товариству «Приазовкурорт» як внесок до статутного фонду від 30.10.2002р.

Право власності засновників Товариства на час створення Товариства не було оспореним. Акціонери Товариства відкрито володіли, користувалися та розпоряджались майном майнового комплексу, у загальному складі якого було майно Приазовського дочірнього підприємства.

В рішенні Вишого арбітражного суду України від 20.01.97р №137/7 зазначено, що для створення на базі санаторного майна акціонерних товариств обмеження відсутні.

Тобто, всі підстави для прийняття спірного рішення про проведення державної реєстрації права власності на нерухоме майно були законними, підстав для його скасування не існує.

7. Крім того, визнання недійсним спірного рішення порушить право власності ПрАТ «Приазовкурорт».

Частиною 2 ст.147 Господарського кодексу України встановлено, що вилучення державою у суб'єкта господарювання його майна допускається не інакше як у випадках, на підставах і в порядку,

передбачених законом. Не передбачено позбавлення права власності суб'єкта господарювання шляхом визнання недійсним раніше виданого рішення про визнання права власності.

8. Також не є правильним застосування Позивачем до даних правовідносин положень Закону України «Про підприємства, установи та організації союзного підпорядкування, розташованих на території України». Як видно з назви, даний акт стосується підприємств, установ та організацій саме союзного підпорядкування, а Постанова №606 від 1960 року прийнята Радою Міністрів УРСР і йшлося в ній про ймовірну передачу профспілкам санаторіїв і будинків відпочинку саме Міністерства охорони здоров'я УРСР.

Тобто, за даною постановою №606 від 1960 року Рада Міністрів не могла передати профспілкам майно, яке їй не підпорядковувалося, а було у прямому підпорядкуванні СРСР.

У ст.10 Конституції СРСР 1977 року та ст.10 глави 2 Конституції УРСР 1978 року було закріплено, що економічну основу Союзу РСР та УРСР становили: **державна, колгоспно-кооперативна і власність профспілкових і громадських об'єднань, які відносилися до соціалістичної власності.**

Однак, хоч профспілкове майно і відносилося до соціалістичної власності, але воно не було державною власністю.

Як видно, законодавець прирівнював у статусі профспілки до громадських організацій, власність яких **поряд з державною власністю проголошувалась однією з форм соціалістичної власності, але не була державною власністю.**

Державна власність існувала як самостійна форма.

У Цивільному кодексі УРСР в ред. 1963 року (який діяв на той момент), містилася окрема Глава 9 «Власність профспілкових та інших громадських організацій», де останні були визначені як самостійні суб'єкти права власності. Таким чином, майно профспілкових та інших громадських організацій, необхідне їм для здійснення статутних завдань, (в т.ч. й спірне майно) ніколи не відносилося до державної (загальнонародної) власності.

Ні Українська рада професійних спілок України (Укрпрофрада), ні ФПУ як наступник Укрпрофради, ніколи не мали статусу загальносоюзної громадської організації, а мали статус республіканської громадської організації, вищим органом якої був з'їзд профспілок Української РСР. Тому, на майно ФПУ не поширювалась дія Постанови Верховної Ради України від 04.02.1994р. №3943 «Про майно загальносоюзних громадських організацій колишнього Союзу РСР», на яку посилається Позивач.

Тобто майно профспілок не мало державного статусу.

9. Також, з огляду на відсутність доказів будівництва державою спірного майна висновки Позивача про державний статус нерухомого майна не відповідає дійсності.

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Різницька, 13/15

26.10.11. № *02/11-11205-11*

На № _____ від _____

Голові Верховної Ради України
Литвину В.М.
(на № 11/10-302 від 07.10.2011)

Шановний Володимире Михайловичу !

Запит народного депутата України Баранова В.О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 7 жовтня 2011 року, щодо правомірності звернення до суду з позовами про витребування у приватного акціонерного товариства «Приазовкурорт» спірного майна та повернення його у державну власність розглянуто.

Відповідь народному депутату України Баранову В.О. надано. Копія відповіді додається.

Додаток : на *2* арк.

З повагою

Генеральний прокурор України

В. Пшонка

Апарат Верховної Ради України
27.10.2011 16:15
196146
ВХ. №

ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ
ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

01011, м.Київ-11, вул. Різницька, 13/15 факс - 280-26-03

дб. 10.2011 № 03/р/1-11205-11

Верховна Рада України
Народному депутату України
Баранову В.О.
(на № 1242 від 06.10.2011)

Шановний Валерію Олексійовичу !

Ваш депутатський запит, оголошений на засіданні Верховної Ради України 7 жовтня 2011 року, щодо правомірності звернення до суду з позовами про витребування у приватного акціонерного товариства «Приазовкурорт» спірного майна та повернення його у державну власність розглянуто.

Повідомляю, що у ході проведеної органами прокуратури Запорізької області перевірки законності використання державного майна громадськими організаціями виявлено порушення права власності держави на майно, передане у користування профспілкам. У зв'язку з цим прокуратурою області в інтересах держави в особі Фонду державного майна України пред'явлено 3 позови про визнання недійсними рішень органів державної влади та місцевого самоврядування щодо оформлення права власності на спірні об'єкти за ПАТ «Приазовкурорт», визнання права власності на них за державою та витребування з чужого незаконного володіння.

Оцінку обґрунтованості одного з цих позовів надано господарським судом Запорізької області, рішенням якого від 26.09.2011 визнано недійсним розпорядження Якимівської районної державної адміністрації № 125 від 17.03.2003 «Про видачу свідоцтва про право власності на нерухоме майно філії ЗАТ «Приазовкурорт», санаторій «Кирилівка», визнано за державою право власності на це майно та витребувано його з незаконного володіння ПАТ «Приазовкурорт».

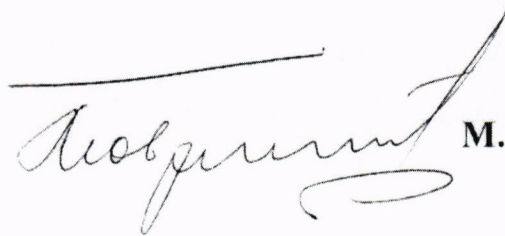
Обґрунтованість інших 2 позовів про визнання недійсними та скасування рішень виконавчого комітету Запорізької міської ради щодо оформлення за ПАТ «Приазовкурорт» права власності на об'єкти нерухомості, розташовані по вулицях Ленській, 40 років Жовтня, Зеленій у м. Запоріжжі, визнання за державою права власності на ці об'єкти та витребування їх від згаданого товариства буде перевірено судом при розгляді зазначених позовів. Усі свої

доводи та заперечення щодо заявлених позовів ПАТ «Приазовкурорт», як відповідач у справах, має право подати до суду.

Відповідь приватному акціонерному товариству «Приазовкурорт» надано.

З повагою

**Заступник Генерального
прокурора України**

М. Гаврилюк

27.10.2011 16:15
196146
ВХ. №